

have, at der skal fastslaaes en Forandring, saa ser jeg dog ikke, hvorledes man kan være berettiget til at stille et saadant Forslag som det, der foreligger fra Udvalgets Mindretal om fuldstændigt at tilintetgjøre disse Kreditbeviser.

Scavenius: Af de Kreditbeviser, som her er Tale om, har Regjeringen jo allerede udgivet 2 Millioner. For mig stiller det sig temmelig tvivlsomt, om egentlig Regjeringen har været bemyndiget dertil. Jeg skal søge at vise dette. Det forekommer mig, at enhver Bevillingslov kun kan anvendes efter de Motiver, ifølge hvilken den er givet, det være nu efter de Motiver, som have ledsaget den fra Regjeringens Side, eller de Motiver, som ere konstaterede at være Bevillingsmagtens gjennem Betænkning eller paa anden Maade. Selv om der ikke i selve en Bevillingslovs Bud er udtalt, i hvilken Hensigt den er givet, tror jeg ikke, at Regjeringen kan være bemyndiget til at se bort fra de Motiver, under hvilke den er givet. Gjælder det om en almindelig Lov, forekommer det mig, at det ligesaa vel maa gjælde om en foreløbig Lov. Motiverne til den foreliggende Lov ere udtrykte i dens Indledning, hvor der staar Følgende: „Det er Os allérunderdantigst foredraget, hvorledes det er påtrængende nødvendigt, at Finansernes rede Midler modtage en Forøgelse, for at Statskassen kan erholde Bederlag for Indtægter, som under de indtraadte Forhold ville udeblive, og blive sat istand til at afholde de forøgede Udgifter, som disse Forhold medføre.“ Nu kan jeg ikke se rettere, end at efter disse Ord har Regjeringen ikke været bemyndiget til at udgive et større Antal af disse Kreditbeviser, end hvad der svarede til de forøgede Udgifter, som fremkom paa Grund af de extraordinære Forhold, hvorunder vi levede i forrige Sommer, altsaa paa Grund af, at forskellige Indtægtskilder skulde være blevne stoppede ved disse Forhold. Se vi imidlertid hen til Tillægsbevillingen, da se vi, at de extraordinære Udgifter, som Krigsforholdene forårsagede, kun beløb sig til 5 à 600,000 Rd., og at der ikke af Tillægsbevillingen fremgaa: Noget om, at Statens Indtægter

skulde være flydte i det Hele taget mindre rigeligt end sædvanlig. Af den høitærede Finansministers Foredrag idag fremgik det imidlertid, at der ved Indtægter, som under de indtraadte Forhold vilde udeblive, ogsaa er tænkt paa de Indtægter, som Reservecapitalen igjennem Realisation af Effekter skulle afgive til Kassebeholdningen; men det forekommer mig klart, at efter de af mig oplæste Ord ialfald kunne disse Indtægter ikke henføres derunder. Det kan have været meget hensigtsmæssigt, istedetfor at realisere af Reservecapitalen, da at udgive Kreditbeviser. Det skal jeg paa ingen Maade negte, det vilde under de Forhold have været dyrt at realisere og forholdsvis billigt at udstede Kreditbeviser, men man kan ikke sige, at Indtægterne ikke kunde komme tilveie. Der laa ikke nogen Umulighed for Finansministeren i at realisere, naar han vilde, og endelig var der en Udvei til, som man kunde være gaaet, som hyppigt er brugt, og som den høitærede Finansminister vistnok ogsaa tidt i Fremtiden vil komme til at benytte, nemlig at optage et midlertidigt Laan. Det kunde da vel til Syvende og Sidst være et Spørgsmaal, om et saadant midlertidigt Laan vilde have faldet dyrere ud end Udstedelsen af Kreditbeviser. I hvert Fald, hvis Ministeriet var gaaet den Vej, havde det ubetinget holdt sig indenfor sin Myndigheds Grændser, hvilket jeg har nogen Tvivl om, at det har gjort ved at udstede et større Antal Kreditbeviser, end der behøves til Dækning af de Udgifter, der forårsagedes ved Krigsforholdene. Nu ere jo imidlertid de to Millioner udgivne, altsaa kan det ikke nytte længere at tale om dem, der er nu tilbage de tre Millioner. Den høitærede Minister har udviklet for os, hvor nødvendigt og hensigtsmæssigt det er at have let realisable Effekter i Reservecapitalen, og Ingen skal være villigere end jeg til at indrømme, at det har sin store Betydning, men Spørgsmaalet er efter min Mening, om man dog ikke i dette Tilfælde kan købe Guld for dyrt. Hvis vi her stadfæste denne Lov uden enten at indsætte den Bestemmelse, som det større Mindretal i Udvalget har foreslaaet, eller dog idetmindste at lægge det Vaand paa Kreditbeviserne, som et